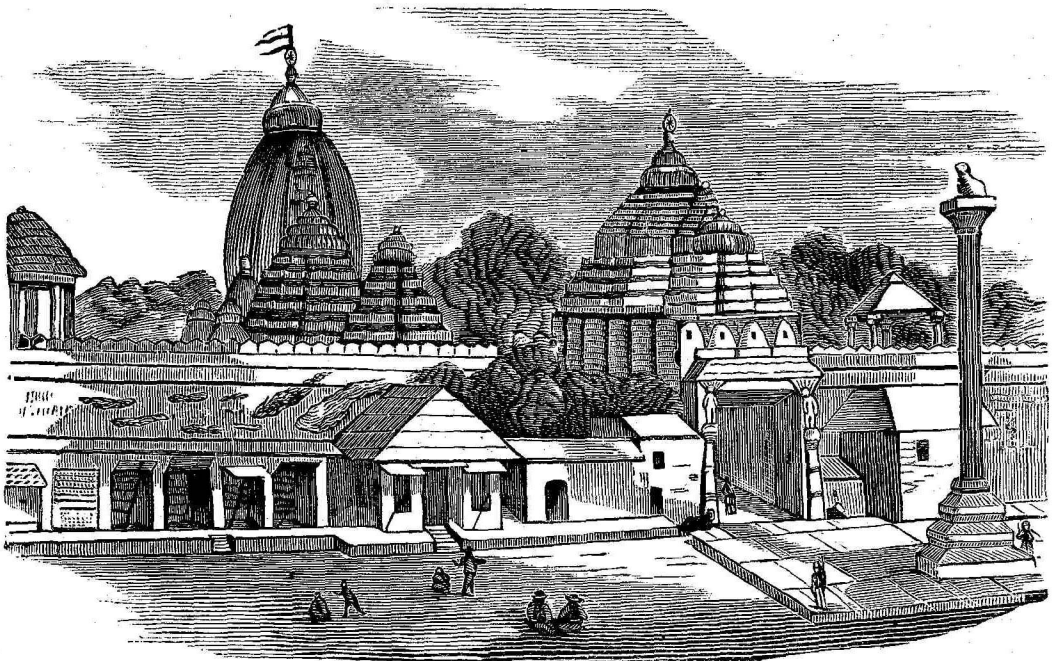

ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΓΙΟΥΓΕΡΝΟΤ.

Ὁ Γιουγερνόντ εἶναι ἐν τῶν τριῶν προσώπων τῆς Τριάδος, ἥτις λατρεύεται ὑπὸ πολλῶν ἑκατομμυρίων προσώπων εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἐχει δὲ πολλοὺς ναοὺς καθ' ὅλην τὴν χώραν, ἀλλ' ὁ διασημότετος καὶ ἁγιώτατος εἶναι ἐν Παρί, εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τοῦ κόλπου τῆς Βεγγάλης. Ὁ ναὸς οὗτος περιβάλλεται ὑπὸ τεύχος ἰσχυροῦ 21 ποδ. ὕψηλός, οἱ δὲ κυριώτεροι τροῦλοι (κουμπέδες) τοῦ ναοῦ ἀνέρχονται εἰς ὕψος 184 ποδ. Ἐκατέρωθεν δὲ τῆς κυρίας εἰσόδου κεῖται ὁπερμεγέθης λέων.

Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ προσκυνεῖται οὐ μόνον ὁ Γιουγερνόντ, ἀλλὰ καὶ οἱ σύντροφοί αὐτοῦ, τὰ ἄλλα δύο

Οἱ θεοὶ οὗτοι καθ' ἑκάστην εὐωχοῦνται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: Ἐτοιμάζονται δι' αὐτοὺς 410 λίτραι ὀρυζίου, 225 λίτρ. ἀλεύρου, 350 λίτρ. βουτύρου, 167 λίτραι μέλιτος, 65 λίτρ. λαχανικῶν, 186 λίτρ. γάλακτος, 24 λίτρ. καρυκευμάτων, 31 λίτρ. ἄλατος καὶ 41 λίτρ. ἐλαίου, ἐν ᾧ δὲ πάντα ταῦτα τίθενται ἐμπροσθεν τῶν εἰδώλων τούτων, αἱ θύραι τοῦ ναοῦ κλείονται καὶ οὐδεὶς πλὴν τῶν ἱερέων ἐπιτρέπεται νὰ μείνῃ ἐν αὐτῷ. Τούτου γενομένου 2,000 εὐρωστοὶ καλόγηροι τρώγουν καὶ πίνουν εἰς ὕγιάν τῆς εὐπιστίας, ἀμαθείας καὶ δεισιδαιμονίας τοῦ ἀμαθοῦς ὄχλου, ἀφοῦ δὲ καταναλωθοῦν πᾶσαι αἱ τροφαὶ αὗται, αἱ θύραι ἀνοίγονται καὶ τὰ ψυχία μοιράζονται εἰς τοὺς ἐξωθεν ἱσταμένους ἀπείρους ἐπαίτας, καὶ οὕτω τελειώνει τὸ γεῦμα τῶν Θεῶν!

Ὁ περίφημος Νὰὸς τοῦ Γιουγερνόντ ἐν Παρί.

πρόσωπα τῆς Ἰνδικῆς Τριάδος, ἥτοι ὁ Σιδᾶ καὶ ὁ Σαθαδρᾶ.

Τὰ ἀγάλματα τῶν τριῶν τούτων κυρίων θεοτήτων εἶναι τεμάχια ξύλου ἀγροίκως κατεσκευασμένα καὶ ἀσχημότερα, ὥς τὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἱερώτατα ξύλινα ἀγάλματα, τὰ λεγόμενα ξόανα· παριστάνουν δὲ μορφήν ἀνθρωπίνην ἀσχημοτάτην καὶ ἀηδεστάτην. Τὸ ἄγαλμα τοῦ Γιουγερνόντ, ὅστις ἐπονομάζεται καὶ Κρισχνᾶ, εἶναι χρωματισμένον βαθὺ κυανοῦν, τὸ τοῦ Σιδᾶ λευκόν, καὶ τὸ τοῦ Σαθαδρᾶ κίτρινον.

Ἐμπροσθεν τοῦ βωμοῦ εἶναι προσέτι τοποθετημένον ἄγαλμά τι τοῦ γυποθεοῦ Γαρούνδα, ὀνομασθέντος οὕτως ἐκ τούτου, ὅτι ἔχει κεφαλὴν γυπός.

Τὰ εἰδωλα ταῦτα πλύνονται καὶ ἐνδύονται καθ' ἑκάστην ἡμέραν μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ φροντίδος, ὥς ἐὰν ἦσαν ζῶντα πλάσματα.

Τὴν 18ην Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους γίνεται ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἡ μεγίστη τῶν πανηγύρεων πρὸς τιμὴν τῶν θεοτήτων τούτων. Κατὰ τὴν πανήγυριν δὲ ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν συρρέουσι πλείονες τῶν 500,000 προσκυνητῶν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἰνδίας, τὰ ἀγάλματα ταῦτα τῶν τριῶν θεοτήτων τίθενται ἐπὶ μεγίστης τινὸς ἀμάξης, ἀφοῦ πρῶτον πλυθοῦν καὶ ἐνδυθοῦν μὲ ἐνδύματα πολύτιμα ἐκ μετάρξης· ἡ ἀμαξα αὕτη εἶναι 34 τετραγωνικῶν ποδῶν τὸ μέγεθος, καὶ στηρίζεται ἐπὶ 16 τροχῶν 6 1/2 ποδῶν τὴν διάμε-

τρον ἐκάστου· περιβάλλεται δὲ μὲ ὕφασμα ὀλόχρυσον, καὶ ἔχει ἄνωθεν παραπέτασμα ἐξ ὀλοσηρικοῦ πρὸς φύλαξιν τῶν εἰδώλων ἀπὸ τοῦ ἡλίου, σύρεται δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων δι' ἑξ σχοινίων 300 ποδῶν μακρῶν ἐκάστου. Ὀλόκληρος δὲ ἡ ἄμαξα καλύπτεται μὲ γλυφὰς τοῦ Ἰνδικοῦ συρμοῦ. Ἀφοῦ δὲ προετοιμασθῇ, κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, περιφέρουν αὐτὴν ἐν εἰδαι λιτανείας καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ χορδαῖς καὶ ὄργανοις, πολλοὶ δὲ φανατικοὶ ρίπτονται αὐτοί, ἢ ρίπτουσι τὰ τέκνα τῶν ὑπὸ τοὺς τροχούς τῆς ὑπερμεγέθους ταύτης ἁμάξης καὶ κατασυντρίβονται, ἵνα ἐξιλεώσουν διὰ τούτου τοὺς ἐξωργισμένους κατ' αὐτῶν θεοὺς τῶν

Ἐκ τοῦ ἀπείρου τούτου πλῆθους τῶν προσκυνητῶν χιλιάδες ἀποθνήσκουν ἕνεκα τῆς πείνης, τῶν κακουχιῶν τῆς ὁδοῦ, τῶν βροχῶν καὶ τῶν ἄλλων στερήσεων, ἅτινα εἶναι ἀναπόφευκτα εἰς τοιαύτας πολυπληθεῖς πανηγύρεις, ἀφίνονται δὲ ἄταφοι, ἵνα χρησιμεύσουν πρὸς βορὰν τῶν γυπῶν καὶ τῶν σκύλων, ἢ δὲ πεδιάς καλύπτεται οὕτω ὑπὸ λευκοτάτων ὀστέων.

ΑΝΤΙΝΟΟΣ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸν ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα τοῦ Ὀμήρου ἀναφερόμενον Ἀντίνοον.

Οὗτος ἦτο υἱὸς ἐνὸς τῶν προκρίτων τῆς νήσου Ἰθά-

κης καὶ ὁ διασημότεος καὶ τολμηρότατος μεταξὺ τῶν μνηστήρων τῆς Πηνελόπης.

Κατὰ τὴν δεκαετῇ ἀπουσίαν τοῦ Ὀδυσσεύς ὁ Ἀντίνοος οὗτος πολλάκις προσεπάθησε νὰ θανατώσῃ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσεύς Τηλέμαχον καὶ νὰ καταλάβῃ τὸν θρόνον, ἀλλ' ἡ φρόνησις τῆς Πηνελόπης ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ ἀναχώρησις τοῦ Τηλεμάχου ἀφ' ἑτέρου συνήργη-

σαν εἰς τὸ νὰ ἀποτύχωσι τὰ σχέδιά του ταῦτα.

Ὅταν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, μετημφισμέ- νος ὡς ζητιάνος, εὔρε τοὺς μνηστῆρας τῆς συζύγου του καθημένους ἐν τῇ οἰκίᾳ του, τρώγοντας δὲ καὶ πίνοντας καθ' ἐκάστην ἐκ τῶν ἀγαθῶν του. Ὡς φαίνεται τὸ τοιοῦτον ἦτο δυνατόν κατὰ τὴν παναρχαίαν ἐκείνην ἐποχὴν, καθ' ἣν ἴσχυεν ἡ μάχαιρα μᾶλλον ἢ τὸ δίκαιον καὶ πρέπον.

Τὸν μετημφισμέ- νον Ὀδυσσεᾶ προσέβαλεν ὁ Ἀντίνοος ῥίψας σκαμνίον, καὶ πολλὰς ὕβρεις κατ' αὐτοῦ ἐκτοξεύσας· τούτου ἕνεκα αὐτὸς ἦτον ὁ πρῶτος, ὅστις ἐ- πεσεν ὑπὸ τὴν μά-

χαίραν τοῦ Ὀδυσσεύς. Ὁ Ὀμηρὸς περιγράφει τὸ Ἀντίνοον τοῦτον, τὴν κατὰ τοῦ Ὀδυσσεύς ὀργὴν τι καὶ τελευταῖον τὸν θάνατόν του γραφικώτατα ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ, βιβλ. ιη' καὶ κδ'. Ὅσοι δὲ τῶν μικρῶν ἀναγνώσων μας λάβουν τὴν εὐτυχίαν ν' ἀναγνώσουν τὸν Ὀμηρον, θέλουν ἴδει πόσον ὠραῖα παριστᾶται ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀντινόου τὸ ἀγέρωχον καὶ προπετὲς ἦθος καὶ ὅποιον τὸ τέλος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἔχοντος αὐτό.

Ὁ Ὀμηρικὸς Ἀντίνοος.